

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sertum Rutaceum Domûs Saxonicae Insigne

**Starck, Christoph Heinrich
Rechenberg, Adam**

Lipsiae, 1664

VD17 VD17 12:144264V

Lemniscus V

[urn:nbn:de:bsz:31-131177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131177)

sunt, cum primis Chronologia Francii, Buntingi, Calvisii. Item Spangenberg/etiam singulare Caput nimirum XLII. de Tempore hocce, consignavit, quod etiam sis vide. Ultramque Serti hujus collati circumstantiam more suo, h. e. tersè contexit Taubmannus ad Christianum II. Ducem & Electorem Saxonie Lib. I. Epicorum Carm. I. p. 225. Sertum, inquit,

— — — quod Francis (in Urbe)

Quam flumen lambit Mœnum, cui nomen ab herbis

Esse volunt patrii sermonis origine factum.

Et media Imperii tanquam præcordia) vidit

Quattuor à Seclis Fridericum à Casare Primum

Detractum Capiti vestris insignibus olim

Addere, quæ Chypei campum rutilantis ab auro

Nigra trarum series quino transversa meatu

Dividit.

LEMNISCUS V.

Sertum Rutaceum Bernhardo, Successoribusque eâ fini datum & usurpatum est, ut ipsius domus ab aliis discerneretur.

I.

Falciola.

§. 1. Insignium omnium finis generalis, & publicorum specialis. Hic iterum nobilitatem vel constituendam conficit vel constitutam perficit. Posterioris generis Ruta nostræ.

§. 2. Ea in posteris hereditaria, uti nobilitas ipsa, nec iniquè, contra Bodinum.

II.

Flosculi.

Insignium generalis hic finis est, ut unum ab altero diversum.

§. 1. esse signent; unde supra Lemnisco I. §. 2. nobis à signando dicta sunt. Ea verò quæ in specie publica & nobilia vocantur, præter distinctionem simul honorem publicum autoritate publicâ conferunt. Sed hæc iterum honorem vel constituendum conficiunt vel constitutum affici-

afficiunt perficiuntq̄ve. Hujus posterioris generis *Ruta* est Infi-
gne *Bernhardo* & Successoribus ejus datam, non ut honorem seu
dignitatem Ducalem conferret, sed jamjam collatam augetet, &
præcipuè eos à fratribus & agnatis discerneret, juxta verba suppli-
cis *Bernhardi*.

Atq̄ve ita semel *Ruta* hæc *Bernhardo* concessa, propria & per- §. 2.
petua ex voluntate Imperatoris & more nobis receptissimo, so-
mnibus ejus posteris in hodiernum usq̄ve diem permansit. *Bodinus*
quidem de Republica Lib. 1. Cap. 5. n. 43. solos Turcas ex omnibus penè po-
pulis veram nobilitatem, Virtutis non generis antiquitate metiri dicit, cum
quò plus à Stirpe virtutis, eò longius abesse à nobilitate posteros putent, avo-
rumq̄ nobilitatem in nepotibus finiant, pronepotes verò ac posteros deinceps
ignobiles habeant, nisi suâ virtute ac rerum gestarum gloria dignitatem avo-
rum tueantur. Verùm, quod apud humaniores & Christianas
gentes fortes fortibus creari & bonis, contra morem barbarorum
putemus, nobilitatemq̄ hæreditariam faciamus, iniquum spero
adedò non erit. Vide sis de hac materia quæ habet Cyr. Spangenberg
Cap. 32. part. II. des Adel-Spiegels p. 314. Bernegg. in Miscell.
Quest. 33. Licet & hodie in Hispania Ducalis dignitas nisi reno-
vetur, ad hæredes non transeat. Wendelinus Polit. Lib. II. c. 35.
Thes. 8. p. 410. Verùm de his plura alio loco, aliove tempore. De-
sino proinde in subsequente.

Mantissa.

Sertum Rutaceum apprimè congruit Do-
mui Saxonicæ.

I.

Fasciola.

Ruta convenit D. S. 1. ut Symbolum vigoris. Omen
ejus publicum. 2. ut Symbolum Pacis. 3. ut Symbolum defensa
Religionis Orthodoxæ. Illustratio Poetica Stigelin.

II.

Flosculi.

Cujus indolis & quarum virtutum *Ruta* sit

C 3

utq̄